

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΗΜ. ΚΑΡΑΪΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΣ ΟΓΔΩΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΣ – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
1955

Ε.Π.Δ.Τ.Ε. Κ.Ε.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ *

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Στην προσωπική αλληλογραφία του Βλαχογιάννη, που δεν έχει ένταχθῆ σὲ εἰδικά, σύμφωνα με τὸ περιεχόμενο, θέματα, ἀλλὰ εἶναι συγκεντρωμένη, ὅπως σημειώσαμε, σὲνὰ μεγάλο κουτί, ὅμοιο μὲ κείνα που τοποθετοῦσε τὸ ὑλικὸ μελετῶν (ἀντίγραφα, μεταφράσεις, σπαράγματα, ἀποκόμματα, δελτία κλπ.) σώζονται καὶ πολλὰ γράμματα, που εἶχαν σταλῆ στὸ Βλαχογιάννη ἀπὸ ὁμοτέχνους του ἐρευνητές, ἐπιστήμονες, ἢ καθηγητὲς στὸ Πανεπιστήμιο, που τιμοῦσαν τὸ μόχθο του καὶ ἀνεγνώριζαν ὄχι μονάχα τὰ λογοτεχνικὰ προσόντα τοῦ ἔργου του, ἀλλὰ καὶ τὸν ἔθνικὸ χαρακτήρα του καὶ τὴν μεγάλη φρονηματιστικὴ σημασία του.

Ἐπὶ τούτοις ὄχι λίγα ξενόγλωσσα γράμματα που ἔστειλλαν φίλοι του καθηγητὲς σὲ ξένα Πανεπιστήμια ἢ πρόσωπα που εἶχαν γνωρίσει τὸ σημαντικὸ ἔργο του καὶ ζητοῦσαν νὰ τὸ κάμουν γνωστὸ καὶ στὸ ξένο κοινὸ μὲ τίς μεταφράσεις των.

Ἀπὸ τὰ γράμματα τῶν Ἑλλήνων ἐρευνητῶν καὶ καθηγητῶν δίνουμε σήμερα στὴ δημοσιότητα ὅσα ἔχουν γενικώτερο ἐνδιαφέρον, ὅσα δηλ. περιέχουν εἰδήσεις καὶ κρίσεις καὶ βοηθοῦν ἔτσι στὴν κατανόηση τοῦ ἔργου τοῦ παραλήπτου ἢ τοῦ δικοῦ των γιατί πολλοὶ γράφουν γιὰ νὰ λάβουν ἢ νὰ δώσουν πληροφορίες σχετι-

κὲς μὲ τὴ δική των προσπάθεια.

Γράμματα μὲ κοινὰ καὶ τυπικὰ φιλοφρονήματα, μὲ λιβέλλους καὶ ἐπικρίσεις συναδέλφων των (Πασχάλη κατὰ Ζώη, Μυστακίδη κατὰ Γεδεῶν κλπ.) δὲν ἔχουν περιληφθῆ στὴν ἐκλογή.

Ἐπειδὴ ὁμοίως μὲ τὴν ἀνακοίνωση γραμμάτων ζωντανῶν καὶ νεκρῶν θὰ ξεπερνοῦσαμε τὸν προβλεπόμενον χῶρον, ἀφήνουμε νὰ μιλήσουν πρῶτοι οἱ πεθαμένοι ἐρευνητὲς κλπ., που εἶναι κατ' ἀρχαιότητα οἱ ἑξῆς: Σ. Λάμπρος, Ν. Πολίτης (φίλοι τοῦ Βλαχογιάννη ἀπὸ τὰ χρόνια τῶν σπουδῶν του στὸ Πανεπιστήμιο, ὅπου ἐδίδασκαν), Γ. Σωτηριάδης, Π. Ζερλέντης (που τοῦ προμήθευε διάφορα δυσεύρετα ἔντυπα), Δ. Βιάζης, Μ. Γεδεῶν, Σ. Βλαντῆς, Β. Μυστακίδης, Κ. Ράδος, Δ. Πασχάλης, Β. Σακκόρραφος, Ν. Χατζηδάκης, Ἀνδρεάδης, Παπούλιας καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσάνθος.

Τὰ γράμματα παραθέτουμε μὲ βάση ὄχι τὴ χρονολογία που γεννήθηκε καθένας, ἀλλὰ τὴ χρονολογία που φέρει τὸ πρῶτο γράμμα του, μὲ μόνη ἐξαίρεση τὸ προτασσόμενο γράμμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσάνθου. Εὐνόητο εἶναι ὅτι ἀνεύρεση νέων γραμμάτων θὰ μετέβαλλε καὶ τὴ σειρά αὐτή.

ΑΓΓΕΛΟΣ Ν. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ:

Τῆ 25ῃ Ὀκτωβρίου 1939

Ἐντιμολογιώτατε Κύριε Γ. Βλαχογιάννη,

Εὐχαρίστως ἐλάβομεν τὰ ἀποσταλέντα ἡμῖν τέσσαρα περισπούδαστα ὑμῶν συγγράμματα — «Ἱστορικὰ Ραπίσματα», Ἀπομνημονεύματα β' Πολιορκίας Μεσολογίου, Ἱστορικὴν Ἀνθολογίαν καὶ «Κλέφτες τοῦ Μορηᾶ» —, θερμὰς δὲ ἐκφράζομεν ὑμῖν εὐχαριστίας ἐπὶ τῷ φιλόφρονι τούτῳ δείγματι.

Δηλοῦντες δ' ὑμῖν ὅτι μετὰ τοῦ προσήκοντος ἐνδιαφέροντος θέλομεν διεξέλθει αὐτά, εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας, ὅπως χαρίζεται ὑμῖν ὁ Κύριος ὑγείαν σταθεράν καὶ ἐνισχύη ὑμᾶς ὅπως καὶ πολλὰ ἄλλα μελε-

* Βλ. τὸ προηγούμενον τεῦχος.

τῆματα εἰς φῶς ἀγάγητε, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐπιστήμης.

Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης πατρικῆς ἐν Κυρίῳ.

διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης
† ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

Σ. ΛΑΜΠΡΟΥ:

Ἐξ Ἀθηνῶν τῆ 27 Δεκεμβρίου 1900
Ἀξιότιμε κ. Βλαχογιάννη,

Ἐλαβον τὰ σταλέντα δύο τεύχη τῶν Προπυλαίων καὶ συγχαίρω ὑμῖν διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς παρεχομένην ἱστορικὴν ὕλην. Ἐκ δὲ τῆς ἀνάγνώσεως τῶν δημοσιευθέντων ἀποσπασμάτων περὶ Φαβιέρου, Ὀδυσσεῶς Ἀνδρούτζου καὶ Γκούρα κρίνω, ὅτι ἡ πλήρης δημοσίευσις τῶν σχετικῶν ἐγγράφων ἤθελε μεγάλως χρησιμεύσει εἰς τὰς ἱστο-

ρικός μελέτας καὶ ἰδίως τὴν ἱστορίαν τῶν Ἀθηναίων. Περιττὸν δὲ νὰ σᾶς προσθέσω, ὅτι αἱ μέχρι τοῦδε ὑμέτεραι δημοσιεύσεις ἀπέδειξαν ὑμᾶς ἰκανώτατον πρὸς δημοσίευσιν τοιούτων ἐγγράφων.

Μετὰ τῶν προσηκουσῶν προρρήσεων
πρόθυμος
Σ. ΛΑΜΠΡΟΣ

ΔΕ ΒΙΑΖΗ:

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 2 Σεπτ. 1901

Ἀξιότιμε καὶ πολύτιμε φίλε,
Ἐλαβον ἐγκαίρως τὰ σταλέντα μοι, ἀλλ' ἔνεκα πολλῶν ἐργασιῶν μόλις χθὲς τὰ ἀνέγνωσα μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος. [. . . .]

Χαίρομαι ὅτι ἔλαβον τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ συνδέσω μεθ' ὑμῶν φιλίαν καὶ σᾶς παρακαλῶ πάντοτε νὰ μὲ θεωρῆτε ὡς ἓνα τῶν εὐκρινεστέρων φίλων σας.

Παρακαλῶ τοὺς χαιρετισμούς μου εἰς τὸν καλὸν κάγαθόν κοινόν φίλον Τάκην Κανδηλῶρον, περιμένω τὰς πονήσεις του. Εἰπέτε του, παρακαλῶ ὅτι ἔγραψα ἀμέσως εἰς Πύργον διὰ τὰς ἱστορίας τῆς Ἡλείας, ἀλλ' ἀπάντησιν εἰσέτι δὲν ἔλαβον.

*Ἐρρωσθε
ὁ πρόθυμος
ΔΕ ΒΙΑΖΗΣ

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 4 Αὐγ. 1919

Ἀξιότιμε κύριε,

Μετὰ λύπης τοῦ τόπου μας μετετέθη ὁ Πασχάλης! Ἀδύνατον εἶναι νὰ σᾶς γράψω πόσον εἰργάσθη κατὰ τὰς δεινὰς περιστάσεις μας ὑπὲρ τῆς νήσου μας. Ἀφίνει τὰς καλλιτέρας ἀναμνήσεις.

μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ ἐκτιμῆσεως
ὁ πρόθυμος
ΔΕ ΒΙΑΖΗΣ

Σ. ΘΕΟΤΟΚΗ:

Κέρκυρα—10 Μαρτίου 1918

Ἀξιότιμε φίλε,

Ἐλαβον τὴν ἐπιστολήν σας, ἡ ὁποία σᾶς βεβαιῶ ὅτι μὲ ἔχαροποίησε. Ἐχω σκοπὸν νὰ ἐργασθῶ γιὰ τὰ ἀρχεῖα καὶ ἐπιθυμῶ νὰ τὰ παρουσιάσω μίαν ἡμέρα σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιον ποῦ συνέλαβα. Τὸ πρῶτον βῆμα εἶναι βέβαια ἡ ἐνιαία διεύθυνσις.

Τὸ μόνον βέβαιον εἶναι ὅτι ἂν δὲν γίνῃ τώρα δὲν γίνεται ποτέ.

Πολύ οὐσιαστικὸν εἶναι καὶ τὸ ζήτημα τοῦ κτιρίου. Τὸ κτίριον τοῦ ἀρχείου τῆς Γερουσίας εἶναι ἀληθινὴ τρώγλη καὶ τοῦ ἀρχαιοφυλακείου ἐν παληόσπιτο ποῦ πότε ὁ ἓνας τοῖχος πέφτει, πότε ὁ ἄλλος καὶ ἡ στέγη πάντα στάζει.

Ἄν ἡ Κυβέρνησις σήμερα, ποῦ μπορεῖ νὰ διαθέσῃ χρήματα, ἀποφάσιζε νὰ ἀγοράσῃ ἓνα κτίριον, καὶ ἔχομε ἓνα τέτοιο πο-

λὺ ὠραῖο, τὸ σπῖτι τοῦ Χαροκόπου, ἀδελφοῦ τοῦ Παναγιῆ ποῦ πέθανε καὶ αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογένεια μένει εἰς τὰς Ἀθήνας, ποῦ θὰ χωροῦσαν ὁ αὐτὸ δὲ τὰ ἀρχεῖα τῆς Κερκύρας καὶ θὰ εἶχαμε καὶ αἴθουσα γιὰ Μουσεῖο. — Ἐχω τὴν ἰδέαν ὅτι εἶναι στὸ χέρι σας καὶ αὐτὸ ἂν θελήσετε νὰ τὸ ἐνεργήσετε. — Στὰς Ἀθήνας εἶναι καὶ ὁ Ντίνος, ἀδελφός μου Κωνσταντῖνος μένει στοῦ γαμβροῦ μου Φραγκόπουλου Ἡρακλείτου 6, καὶ αὐτὸς θὰ μποροῦσε νὰ σᾶς βοηθήσῃ γιὰτὶ συνδέεται πολὺ μὲ τὸν Κον Πρωθυπουργόν.

Γιὰ ὅσα μοῦ ζητεῖτε χρειάζεται κόπος, θὰ σᾶς καταφέρω ὅμως καλὴ ἐργασία, φτάνει νὰ ἔχετε λίγη ὑπομονή, γιὰτὶ ἐκτὸς τῆς ἀντιγραφῆς εἶναι καὶ ἡ μετάφρασις τῶν ἐγγράφων ποῦ γίνεταί. Γιὰ ὄλους τοὺς κλάδους τῆς Ἑφτανήσου Πολιτείας θὰ λάβετε τὰ σχετικὰ, καὶ ὅτι ἐντυπα διπλᾶ ἔχω τὰ μοιραζόμεστε. Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει στὸ ἀρχεῖο τὸ καλύτερον, ὁ κανονισμὸς τοῦ Παπαδόπουλου τοῦ 1805 γιὰ τὰ στρατιωτικά, θὰ σᾶς δανείσω τὸν δικόν μου. Ἐὰν βιάζεσθε μοῦ γράφετε ἓνα δελτάριο νὰ ἐπιταχύνω, καλὰ θὰ ἦταν ὅμως νὰ μοῦ ὀρίσετε προθεσμίαν.

Μὲ δλη τὴν ἐχτίμησιν καὶ τιμῇ
Δικός σας
Σ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ
προθυμότητος

Ν. ΠΟΛΙΤΗ:

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Φεβρουαρίου 1920

Ἀξιότιμε φίλε κύριε Βλαχογιάννη,

Σπεύδω εὐχαρίστως νὰ παράσχω ὑμῖν τὰς ζητηθείσας πληροφορίας περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς ἐταιρείας τῆς Ἑλλάδος πρὸς περισυναγωγὴν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἀπορριφθέντων ἱστορικῶν ἐγγράφων¹. Δυστυχῶς ἡ παρέμβασις τῆς ἐταιρείας τότε πρὸς διάσωσιν τῶν ἐγγράφων ἀπέβη ἄκαρπος καὶ ἀτελεσφόρητος. Ἀντιπρόεδρος ὢν τότε τῆς ἐταιρείας ἐπανειλημμένως παρεκάλεσα τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ καταθέσωμεν

1. Γιὰ νὰ δημιουργηθῇ χώρος στὰ βαθύτατα ὑπόγειον τοῦ Πολυτεχνείου, ὅπου ἦταν ἀποθηκευμένο τὸ ἀρχεῖο τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνα, τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον πούλησε μὲ δημοπρασίαν ποῦ ἡ προκήρυξις τῆς δημοσιεύθηκε στὴν Ἐφημ. τῆς Κυβερσεως (φύλλο 10 Ἀπρ. 1893) 30 χιλ. ὄκ. ἔγγραφα σάν ἀχρηστο χαρτί. Τὰ ἔγγραφα αὐτὰ ἀγοράσθησαν ἀπὸ τὸ μπακάλη τῆς ἀγορᾶς Κ. Ἀντωνάκη, ποῦ τὰ μετέφερε σὲ μίαν πλατύτατη μάνδρα μὲ ὕλικα οἰκοδομῆς ποῦ ἦταν ἀπέναντι ἀπὸ τὸν παλιὸν ἠλεκτρικὸν σταθμὸν (Ἀθηνᾶς 100). Ὁ Βλαχογιάννης ποῦ προσπαθοῦσε νὰ σώσῃ μὲ τὸ ὑστέρημά του ὅτι μποροῦσε, εἰδοποίησε τὴν Ἱστορικὴ καὶ Ἐθνολογικὴ ἐταιρεία, ποῦ εἶχε πρόεδρον τότε τὸν Γιάννη Μπότση, ἔκαμῃ θόρυβον στὶς ἐφημερίδας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ γίνουσι ἀκαρπες διαμαρτυρίαι στὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, νὰπαγορευθῇ ἡ διαλογὴ στὸ Βλαχογιάννη ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτη τῆς μάντρας καὶ νὰ ἐπιταχυνθῇ τὸ ξεπούλημα καὶ ἡ καταστροφὴ τῶν χαρτιῶν ποῦ ἀπέμειναν μὲ τὴν ἀποστολὴν των στὸ χαρτοποιεῖο Πρεζάνη στὶς Τζιτζιφιές.

εἰς τὸ ἀρχεῖον αὐτῆς τὰ ἔγγραφα ὅσα ἐσώρευσαν εἰς μάνδραν τινὰ ἀπέναντι τοῦ σημερινοῦ σταθμοῦ τοῦ ἠλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου, ὅπως παραληφθῶσιν ἐκεῖθεν ὑπὸ ἀγοραστῶν. Ἄλλ' ὁ πρόεδρος ἄλλοτε μὲν ἐπέμενε ἰσχυριζόμενος, ὅτι πάντα τὰ ἐν τῇ μάνδρᾳ ἔγγραφα ἦσαν ἀχρηστά καὶ ἀνάξια λόγου, ἄλλοτε δ' ἐφαίνετο ἐνδίδων εἰς τὰς παρακλήσεις μου καὶ συναινῶν νὰ ἐπιτρέψῃ ἐπιλογὴν τῶν ἐγγράφων ὑπὸ τῆς ἐταιρείας, μέχρις οὗ ἀρκετοῦ χρόνου παρελθόντος εἰς τὰς ματαίας ταύτας συνεννοήσεις, ἔσχομεν τὴν δυσάρεστον ἐκπληξιν νὰ ἴδωμεν αἰφνης καὶ ἀπροσδοκῆτως ἀποκομιζομένους τοὺς σωροὺς ἐκείνους τῶν ἐγγράφων ὑπὸ τοῦ ἐν Φαλήρῳ χαρτοποιείου. Εὐτυχῶς ὅτι ὑμεῖς, πρακτικώτερον καὶ δεξιώτερον ἐμοῦ ἐνεργήσας ἠδυνήθητε νὰ περισώσῃτε μέρος τοῦ πολυτίμου ὕλικου.

Μετὰ πολλῆς τιμῆς

Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ

Π. ΖΕΡΛΕΝΤΗ :

Χριστὸς ἀνέστη,

Ἐκ Σύρου τὴν 5 Μαΐου 1921,

Κυρίε μου,

Ἐρωτῶ σε περὶ τῆς «ἐκκλησιαστικῆς ἀληθείας», διότι ὁ πρὸ πολλοῦ διαπραγματευόμενος αὐτὴν ἀγοραστὴς ἔφθασεν εἰς τὰς δραχμὰς 500· ἐγὼ δὲ ζητῶ ἑξακοσίας καὶ παραλαβὴν τῶν τόμων ἀπὸ ἐδῶ. Εἶναι σειρά πλήρης τόμ. 1-33 πλὴν τοῦ (4 καὶ 5 ἐλλείπουσι) καὶ τοῦ 6-7 οἱ ὅποιοι ἐδημοσιεύθησαν εἰς 4ον ἐν ὄλῳ τόμοι 35—διότι θὰ παρέξω 4 τόμους εἰς 4ον (τῆς 6-7), οὗς ἐπρόκειτο νὰ ἀγοράσω ἀντὶ δραχμῶν 40, σήμερον ἴσως ὁ πώλητὴς ζητεῖ περισσότερας ἔνεκα τοῦ νομίσματος. Ἐπιθυμῶ νὰ μάθω ἐὰν θέλῃς αὐτὴν ἢ νὰ τὴν πωλήσω. Σήμερον εἶναι σπανία συλλογὴ καὶ πολυδάπανος ἐὰν ζητήσης αὐτὴν.

Δίδω σοι αὐτὴν
δραχ. 540.

Ἐρρώσο
Π. Γ. ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ

Σ. ΒΛΑΝΤΗ :

Ἐν Λευκάδι τὰς 10 Ἀπριλίου 1926

Ἀξιότιμε Κύριε Βλαχογιάννη,

Κατὰ παράκλησιν τοῦ Κυρ. Θ. Βελλιανίτου σὰς ἀποστέλλω σήμερον ταχυδρομικῶς καὶ ἐπὶ συστάσει ἐν ἀντίτυπον τῆς διατριβῆς μου περὶ τῆς ἐν Λευκάδι ἐθνικῆς δράσεως τοῦ Ἰω. Ζαμπελίου, ἐν τῷ ὁποίῳ περιελήφθη καὶ ἄλλη διατριβὴ μου περὶ τοῦ διδασκάλου Ἀθ. Ψαλλίδα¹, ἀγνώστου μέχρι τοῦ νῦν ὑπερμάχου τῆς δημοτικῆς. Τὸ τεῦχος τοῦτο ἀπεσπάσθη ἐκ τοῦ τελευταίου Δελτίου τῆς Ἱστορ. καὶ Ἐθνολογικῆς Ἐταιρείας, ὃ δὲ Πρόεδρος ταύτης κυρ. Ράδος μὲ παρεκάλεσε νὰ μὴ τὸ κυκλοφορήσω πρὶν ἢ κυκλοφορήσῃ καὶ τὸ ὄλον Δελτίον, ἀγνοῶ δὲ ἂν τοῦτο ἐκυκλοφόρησεν. Ὅπωςδήποτε σὰς τὸ στέλλω κατ'ἐξαίρεσιν. Παρεκτὸς τούτου σὰς ἀποστέλλω ἐν τῷ αὐτῷ δέματι δυὸ ἄλλα τεύχη, περιέχοντα τέσσαρας διαλέξεις μου ἱστορικὰς περὶ Λευκάδος, δημοσιευθείσας πρὸ ἐτῶν ἀπὸ τὸν Φιλ. Σύλλογον Παρνασσόν. Τ' ἄλλα μου ἱστορικὰ ἔργα, ἦτοι Ἱστορία τῆς Λευκάδος ἀπὸ τοῦ 1204·1797², Δράσις τοῦ Ἰωάν. Καποδιστρίου ἐν Λευκάδι τῷ 1807, διάλεξις καὶ αὕτη γενομένη ἐν τῷ αὐτῷ Συλλόγῳ, καὶ ἄλλα ἔχουσιν ἐξαντληθῆ, εὐρίσκονται δὲ εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς. Ἄλλαι διατριβαὶ μου ἱστορικαὶ κλπ. ἔχουσι δημοσιευθῆ εἰς περιοδικὸν—Ἡμερολόγιον Πήλλικα 1913—Graecia (Γαλλιστί) περὶ Λευκάτα, Ἐπτανησιακὴ Ἐπιθεώρησις (Ζάκυνθος) κλπ. κλπ.

Διατελῶ μετὰ πάσης τιμῆς
Πρόθυμος

Σ. Φ. ΒΛΑΝΤΗΣ

Ἐχὼ κάμει καὶ ἄλλας ἱστορικὰς διαλέξεις, μὴ δημοσιευθείσας, 1) Μία Σουλτάνα Κερκυραία.— 2) Ἱστορικὴ περιγραφή τῶν Ἰωαννίνων (κατὰ τὴν α' ἐπέτειον τῆς ἀλώσεως).— 3) Πανηγυρικὸς κατὰ τινὰ τῶν ἐπετείων τῆς Ἐνώσεως τῆς Ἐπτανήσου κλπ. κλπ. Ἡ ἐκτύπωσις στοιχίζει πολὺ !!

(Ἀκολουθεῖ)

1. Τυπώθηκε τὸ 1924.

2. Λαμπρὸ ἱστορικὸν δοκίμιον γιὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Λευκάδος στὰ χρόνια τῆς Φραγκοκρατίας, Τουρκοκρατίας καὶ Ἐνετοκρατίας. Τυπώθηκε στὴ Λευκάδα τὸ 1902.

